

MƏN TORPAĞAM

Mən torpağam, məni atəş yandırmaz;
tərkibimdə kömürüm var,
külüm var.
Mən baharam çəmən-çəmən
Çiçəyim var, gülüm var.
Mən küləyəm, əsməsəm,
kim bilər ki, mən varam.
Mən buludam, səhraları susuz görüb,
ağlaram.
Mən ürəyəm, döyünməsəm
ölərəm.
Mən insanam,
sadə insan əlinin
yaratdığı nemətlərlə öyünməsəm,
ölərəm.
Mən işığam - qaranlığın qənimi.
Mən insanam,
daşıyıram qəlbimdə
dünyaların sevincini, qəmini.
Maraq dolu gözəm mən,
baxmaya bilmərəm.
Qarlı dağdan süzülən çayam mən,
axmaya bilmərəm.
Mən insanam,
vətənim var, elim var.
Ən böyük həqiqəti,
azadlığı, məhəbbəti,
nifrəti söyləməyə qadir olan
dilim var.
Mən bir qranitəm ki,
hər parçamda duyulur
bərkliyəm,
döyüşdə möhkəmliyəm,
ülfətdə kövrəkliyəm.
Mən insanam, ülfətsiz -
Ölərəm.
Məhəbbətsiz, nifrətsiz -
Ölərəm.
Mən bulağam,
tapşırıqla axmıram.
Mən həyatam,
Həmişə yoldayam;
nəfəsdəyəm, arzudayam,
baxışdayam, ürəkdəyəm, qoldayam.
Mən torpağam, nemətimi, varımı
zəhmət sevən insanlarla bölərəm.
Mən ürəyəm, döyünməsəm
ölərəm.

ŞUŞA

Burda nəğmə yaz çiçəyi kimidir:
tez yaranır, tez gül açır, boy atır.
Burda səhər yuxusundan adamı
Bülbüllərin cəh-cəh səsi oyadır.

Burda hava körpə uşaq kimidir,
gah tutulur, gah ağlayır, gah gülür.
Burda səhər buludların döşündən
qayalara qızılgüllər tökülür.

Göylərində at oynadır şimşəklər,
Bir an olur gur yağışı, dolusu...
Əlvən çiçək xalıları yamacda.
Baş qaldırır nərgiz, gözü dolu su.

Qayalarda tərlanları qıy vurur.
Dan atanda maral gəlir çeşməyə.
Qız-gəlinlər gün doğmamış oyanır;
dəstə-dəstə bulaq üstən keçməyə.

Qızlarının saçı qara, gözü göy,
Hər yənaqda qızılgülün rəngi var.
Hansı igid ürəyinə ox olub
sancılmayıb bu qəməzəli baxışlar?

Mən könüldən xumar gözə vurğunam,
min giley var bu sinəmdə o yardım.
Gəncliyimin bahar çağı yel
kimi gəlib keçib bu səfalı diyarda.

O qayğısız gözəl günlər, o xoş dəm
görən ola bir də geri dönərmə?
İlk məhəbbət alovundan alışan
ürək odu illər keçsə sönərmə?

Mən torpağın qüdrətinə heyranam,
yüz ziynəti, yüz rəngi var hər ildə.
İnsan vaxtsız nə qocalar, nə ölər
torpaq kimi gücü olsa könüldə.

ARZU

Xəritəyə baxdım.
Qanadlarını gərib,
dalğalı Xəzərə qonmaq istəyən,
nəhəng bir quş kimi görünür
Azərbaycan.
Bir şahindir
dimdiyi göy sulara.
Qanadları göylərdə.
Bu əzəmətli şəkli
yarada biləydim,
bir yeni əsərdə;
ahəngi dəniz dalğalı.
adı "Poeziya qartalı".